

ster. Jeg troer, som sagt, at Sagen vil ligge langt klarere for, naar et Udvalgs Betænkning foreligger, da Thinget saa lettere vil kunne danne sig en begrundet Mening; derfor maa jeg vedblivende holde paa et Udvalgs Nedsættelse.

**C. Petersen:** Dersom det virkelig var Tilfældet, at den Forandring, som fra en vis Side er ønsket i denne Lov, kunde passe ind i den, skulde jeg ikke have noget imod et Udvalgs Nedsættelse, og jeg vilde ønske, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) vilde sige, om han troer, at det Slags Veie, som man har anket, over ikke falde ind under denne Lov, navnlig gennemgaaende Veie, kunde passe i den. Hvis jeg forstaaer Sagen rigtig, maa gennemgaaende Veies Istandsættelse stee paa hele Sognets Beskæftning; men den foreliggende Lov omhandler kun private Veie, og jeg veed som sagt ikke, om de gennemgaaende Veie passende kunne optages deri. Hvis det kan lade sig gjøre, er det en anden Sag, saa har jeg ikke Noget imod denne Udbielse af Loven.

**Monrad:** Jeg troer, at det netop er meget uanstændigt at angive Grændsen mellem de Veie, man vil kalde private, og dem, der hverken ere private eller offentlige. Naar man overhovedet vil være ved Betænkningen og tage Bestemmelse med Hensyn til private Veie, kan man virkelig ikke lade de tit omhandlede Veie ligge vrorte, thi de række den ene Haand til de private og den anden til de offentlige. Man maa altsaa udtømme dette Thema og tage disse Veie med.

**Tscherning:** Jeg troer, at naar man kalder den foreliggende Lov en Lov om private — hvad jeg vilde kalde — Sambrugsveie, saa vil enhver Veie, man bringer ind under Loven, ophøre at være til fælles Færdsel. Dersom altsaa de Herrer bringe de her særlig omhandlede Veie ind under denne Lov, saa maa de, der særlig komme til at overtage Vedligeholdelsen deraf, være Herrer over at udelukke fra Veiene, hvem de ville, thi ellers faae disse Veie ikke Characteren af private. Følgelig kunne de her nævnte Veie ikke komme ind under denne Lov, uden forjaaviddt de blive gjorte til

private. Søvrigt maa jeg tilstaae, at naar jeg skulde give de ærede Medlemmer, som ønske Lovens Fremme, noget Raad, saa er der nu efter den overordentlig store Grad af Misforstaaelse, der er med Hensyn til offentlig og privat Eiendom, næsten en Nødvendighed for at tage imod et Udvalg, thi ellers komme vi jo til her at forhandle i mangfoldige Dage om denne Sag, som man skulde troe var klar, men som dog synes at være uklar for Mange. Jeg stemmer imidlertid imod et Udvalgs Nedsættelse.

**L. Grichsen:** Naar det har været under Dmtale, hvem der egentlig vilde være berettiget til Færdsel paa disse Veie, saa troer jeg dog, at Tvivlen i saa Henseende let vilde hæves, idet de, der kom til at tage Deel i Vedligeholdelsen af de Veie, hvorum Loven taler . . . .

**Formanden:** Jeg maa gjøre opmærksom paa, at vi ikke kunne gaae tilbage til at discutere Sagens Realitet; det er alene Spørgsmaalet, om et Udvalg skal nedsættes eller ikke, der foreligger til Forhandling.

**C. Mourier-Petersen:** Efter de mange og meget udtømmende Udtalelser, vi have hørt her i Salen om denne Lov, ere vi Alle ontrent komne til det Resultat, at det er en Lov, hvortil der er stor Træng. Jeg kan navnlig sige dette for Syllands Vedkommende, og derfor skulde det gjøre mig ondt, om de Indvendinger, der ere fremsatte imod Loven, skulde forhindre Lovudkastet fra at blive ophøiet til Lov; men jeg troer, at man, netop ved at nedsætte et Udvalg, vil lette Sagens Fremme, saa at den i rette Tid kan komme til det andet Thing, og jeg agter derfor at stemme for Nedsættelsen af et Udvalg.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Neergaards Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg paa 7 Medlemmer under Afstemning og vedtoges med 53 Stemmer imod 39.

#### Rettelser i Monrads Foredrag.

Sp. 131, Lin. 19 f. n.: „Anledning til“ læs: „Anledning til at omtale“  
— 135, Lin. 21 f. o.: „Sag“ læs: „Sal“